

Kategorie: audio (DE)

Ferdinand Hauser

„Na zdraví, debilové!“ – Alkoturismus a poslední obyvatelé Starého Města pražského

Medium, Erscheinungsdatum
Radio Prag International, 28.12.2024

Link auf online Beitrag:

<https://deutsch.radio.cz/prost-ihr-saecke-der-sauf-tourismus-und-die-letzten-einwohner-der-prager-altstadt-8837725>

Staniční znělka

ON mod:

... a u mikrofonu je dnes Markéta Kachlíková. Posloucháte náš sobotní program, který se dnes věnuje problémům spojeným s turismem v Praze.

Do „Zlatého město“ zavítalo do konce září tohoto roku 5,9 miliónu ubytovaných turistů. Nadměrné množství návštěvníků, tedy overturismus, ovšem není jediný problém, kterému Praha čelí.

Také na letošní Silvestr opět dorazí do českého hlavního města desítky tisíc turistů z nejrůznějších zemí, aby zde zažily jednu z nejbouřlivějších party svého života. A udělají přitom spoustu nepořádku a hluku.

Atmo_1_Rev_Taxi (fade out a podložit)

Alkoturismus v Praze není problémem pouze na Silvestra. Skupiny hulákajících opilých mužů jsou po celý rok součástí každodenního života této metropole. Obyvatelé centra nemohou kvůli nim spát a řada z nich se z tohoto důvodu i odstěhovala. Co jsou vlastně zač tito mladíci, kteří přijíždějí do Prahy, aby se zde zpili do němoty? A kdo jsou poslední nájemníci, kteří nechtějí opustit své byty? Dělá toho město dost pro řešení tohoto problému?

Ferdinand Hauser zkoumal alkoturismus v Praze přímo v epicentru – na Starém a Novém Městě a v židovské čtvrti Josefov. Odvážil se provést i vlastní experiment a na několik měsíců se přestěhoval do centra hlavního města, aby zjistil, zda je situace opravdu tak špatná, jak se často uvádí.

Můj kolega vás v dnešním vysílání vezme na noční procházku metropolí ležící na Vltavě. Jeho příspěvek začíná na malebném místě, které většina z vás určitě už někdy navštívila...

Kategorie: audio (DE)

Atmo_2_Charles Bridge Band (fade in, nahlas, pak podložit)

Jeden běžný večer jednoho běžného všedního dne na Karlově mostě. Místo působí poklidným dojmem. Charles Bridge Band se připravuje, malíři dokončují své poslední karikatury, turisté proudí oběma směry.

(krátce nahlas a pak fade out)

Slyšet jsou jazyky z celého světa a občas dokonce zazní i čeština. O pár set metrů dál však idyla končí...

Atmo_3_opilci (fade in, fade out)

Skupiny opilých mužů potloukající se pražským Starým Městem dnes k Praze patří stejně jako Hradčany nebo zvonění tramvají.

Alkoturisté. Přijeli, aby co nejrychleji vypili co nejvíc českého piva – a to za co nejnižší cenu. Kdo při procházce městem pozorně poslouchá, zaslechne u těchto skupin turistů často holandštinu, britskou angličtinu, ale čím dál častěji i němčinu. V Dlouhé, která je považována za baštu alkoturismu, oslovují dva mladíky. Přijeli s větší partou a nejprve tvrdí:

Dlouhá_1 (německy)

„My jsme střízliví, přijeli jsme sem na návštěvu a chováme se slušně.“ – „Chceme zažít zdejší kulturu, tedy noční kulturu.“

Po chvíli ale oba přeci jen vyjdou s pravdou ven.

Dlouhá_2 (německy)

„Nejprve jsme naši cestu sem plánovali spíš jako takový malý výlet. Dali jsme jedno, dvě piva – pak jsme měli rytířskou hostinu v takovém sále s klenbami – s ohňovou show, břišním tancem a vším možným. Bylo to fakt skvělé. Pětichodové menu. Strašná sranda, fakt zábavný. Rozhodně doporučuju.“ – „Vypili jsme 20 piv a jsme úplně na plech.“

Další skupiny Němců vyprávějí podobné příběhy. Na Náměstí Republiky oslovím pár stejně oblečených mladíků. Mají na sobě dres svého kuželkářského klubu „KC Naschi Naschi“.

Naschi_1 (německy, fade out a podložit od 00:06)

„Dělám reportáž o opilých turistech v Praze.“ – „Tak to jsme přesně ti praví!“

Kategorie: audio (DE)

Na mikínách mají vytištěná křestní jména a logo týmu. Jsou na něm dvě láhve piva. U tohoto klubu jde zřejmě víc než o sportovní výkon o alkohol. Kluci vypráví, že jednou do roka podnikají „kuželkový výlet“. Pochází z Weeze u Düsseldorfu, malého města na hranici s Holandskem. Do Prahy vyrazili ve čtyři ráno letadlem a od té doby už stihli ledasco – i několik piv:

Naschi_2 (německy, fade out po 00:07)

„Myslím, že na osobu máme tak šest, sedm litrů.“ – „Já myslím, že i sedm nebo osm. Ale taky jsme něco jedli.“

Ted' jsou kluci zrovna na suchu, a proto vyhledají malý krámk s potravinami. Je jich celkem devět, kupují ale deset plechovek piva. Jedna je pro mě. Přitukneme si před krámkem – pod okny Pražanů a za kritických pohledů několika lidí, kteří na zastávce čekají na tramvaj...

Naschi_3 (německy, fade out na konci)

„Tříkrát cikcak cikcak.“ – „Hoj! Hoj! Hoj!“

Ivan_1 (německy)

„Je to něco mezi skanzenem a zábavním parkem. Představ si, že bydlíš uprostřed Disneylandu! To je prostě blbost! Kdo by to dělal dobrovolně?“

Ivan Pokorný žil na Starém Městě pražském dlouho, přes 25 let. Poté se filmový režisér a jeho žena, spisovatelka Iva Procházková, rozhodli pro změnu.

Procházková_1 (německy)

„Centrum města pro nás ztratilo to kouzlo, které mělo na začátku.“

Jejich nájemní smlouva vypršela, manželský pár využil té příležitosti a přestěhoval se do klidnější čtvrti dále od centra.

Dříve bydleli Pokorný a Procházková v Masné ulici, tedy v bezprostřední blízkosti dnes již nechvalně známé Dlouhé. Během komunismu mladá rodina emigrovala do Německa a po návratu v roce 1995 se jim naskytla možnost nastěhovat se za výhodných podmínek do jednoho bytu zde na Starém Městě.

Prochaz_2 (německy)

„Jedna stará dáma zdědila po svém dědečkovi celý dům. Byl ve velmi špatném stavu a chtěla v něm nechat postavit několik půdních bytů. Tak jsme hned řekli, že do toho rádi půjdeme.“

Kategorie: audio (DE)

Tehdy ještě na Starém Městě nebylo po alkoturismu, tak jak jej známe dnes, ani stopy.

Ivan_2 (německy)

„Všichni turisté si pořídili nějakého turistického průvodce a jako ovce se vydali tam, co v něm bylo doporučeno. Tím místem byla tehdy Celetná. Ostatní ulice byly jako vymetené. Bylo to opravdu skvělé.“

Také pro děti manželů bylo dětství na Starém Městě úžasné, říká Procházková:

Procházková_3 (německy)

„Naše nejmladší dcera chodila do skvělé základní školy hned za rohem. V té době bydleli v okolí úplně normální lidi. Mohla tak klidně trávit odpoledne se svou kamarádkou v malém městském parku. Obě měly želvy, které se tam mohly klidně pást.“

Podle Procházkové tehdy v centru města ještě byly úplně normální obchody. V létě se navíc dalo spát s otevřeným oknem. Po přelomu tisíciletí se však vše začalo pomalu měnit.

Procházková_4 (německy)

„Normální obchody pro místní zmizely a nahradily je malá bistra nebo noční bary. Když jsme pak chtěli spát s otevřeným oknem... Téměř pravidelně, kolem druhé, třetí ráno, tedy když hospody zavíraly, se stávalo, že lidé, kteří byli opilí nebo ještě hůř, začali zpívat nebo se hádat, nebo prostě byli hluční – a to nás budilo.“

Podle Pokorného si díky minimarketům, které rostly jak houby po dešti, opilci mohli po poslední rundě v hospodě doplňovat zásoby alkoholu. Manželé sice podepisovali petice a ve věci se i jinak angažovali, ale dlouhodobě to situaci nijak nezměnilo. Každovečerní hulákání však bylo jen jedním z aspektů excesů ze strany turistů. Pokorný říká, že i jeho auto bylo opakovaně poškozeno:

Ivan_3 (německy)

„V průměru to byly tři nebo čtyři zpětná zrcátka ročně. Ragazzi d'Italia prostě šli okolo a udělali „buchbuchbuch“. – „Takový sport.“ – „Bylo to na denním pořádku. Teď bydlíme dál od centra a už dva roky mám zpětná zrcátka stále stejná. To je pro mě novinka.“

Dnes pár nelituje, že se z centra města odstěhovali. Lze Staré Město vůbec ještě zachránit, neskončí jako skanzen? Tato naděje Ivana Pokorného už dávno opustila.

Kategorie: audio (DE)

Ivan_4 (německy)

„Tak to prostě je, takový je vývoj. Je to město s obrovským turistickým ruchem. Má to určité výhody, přináší to spoustu peněz. A samozřejmě jsou tu i nevýhody pro lidi, kterých se to přímo týká. Ale takový je vývoj ve všech velkých evropských městech. Lidi v Amsterdamu mají stejné problémy jako Pražáci. To znamená, že s tím nejde nic dělat. Tak to prostě je.“

Hudba_1 (fade in, nahlas od 00:06, fade out) („Auswärts sind wir asozial“)

Petr Městecký čelí podobným problémům jako v minulosti Ivan Pokorný a Iva Procházková. V rozhodujících bodech má však jiné názory. Dosud se například nevzdal svého bytu v centru Prahy. A na rozdíl od manželského páru se domnívá, že zvrát v tomto trendu je stále ještě možný. O tento cíl usiluje se svým spolkem „Snesitelné bydlení v centru Prahy“.

Tato iniciativa chce především politikům a veřejnosti připomenout, že byty musí sloužit k bydlení. V Praze to už dávno není samozřejmostí, říká Městecký:

Městecký_1 (česky)

„Tady existují desítky domů, které jsou oficiálně bytovými domy, ale už v nich nikdo nebydlí. V podstatě se jedná o nelegální hotely. A některé z nich dokonce mají na fasádě napsané „hotel“ a tři hvězdičky u toho.“

Podle odhadů iniciativy je třetina turistů v centru Prahy ubytována nelegálně, tvrdí předseda spolku. Kde přesně se nelegální ubytování nachází, Městecký v rozhovoru neprozradil. Abychom si udělali o situaci představu, stačí se podívat na webové stránky běžných rezervačních portálů – nebo se pozorně projít Prahou. Všude na Starém Městě se totiž na vedení hromosvodů, okapech a poštovních schránkách nachází malé krabičky na klíče, díky kterým mohou turisté provést bezkontaktní check-in. Bezkontaktní check-in, žádná recepce – to je samozřejmě pozvánka pro alkoturisty.

Městecký_2 (česky)

„Máte poblitý schody nebo se vám válí opilý cizinec u výtahu v přízemí. Vedle tohoto velmi viditelného aspektu však existuje ještě jiný problém. Ti, kteří byty nepoužívají k jejich skutečnému účelu, tedy k bydlení, ale nabízejí je jako ubytování, jsou paraziti. Omlouvám se za tento výraz, ale oni parazitují na tom, že Česká republika podporuje bydlení jako základní lidskou potřebu – a využívají to k byznysu. Mezitím vydal pražský městský soud rozsudek, podle něhož poskytování ubytování přes Airbnb

Kategorie: audio (DE)

představuje podnikatelskou činnost a nespadá pod vlastnické právo. Nemůžeme si tedy se svým majetkem dělat, co chceme, protože jsme vázáni ostatními zákony.“

Městecký používá příměru, že s autem také není možné jet 200 kilometrů za hodinu po pěší zóně. A zdůrazňuje, že právě v době bytové krize je třeba dbát na to, jak se nemovitosti v Praze využívají. Řešení problému nelegálního ubytování turistů spočívá podle zakladatele spolku především v tom, že český stát začne uplatňovat zákony, které již existují.

A co na to alkoturisté? Tento mladý muž přijel s partou dalších a rezervoval si ubytování přes Airbnb ve Spálené ulici:

Kevin (německy)

„Poměr cena-výkon je skvělý. Nemůžu si vůbec stěžovat. Na centrum města hodně slušný. Tři koupelny. Dostatek postelí. Naprosto vyhovující. Kuchyně je, myslím, dobře vybavená, ale stejně ji nepoužíváme, protože jíme venku. Snídaně, oběd, večeře – a k tomu vždycky basa piv.“

Hudba_2 (fade in, fade out) („Drei Tage in Prag“)

Barbora Scherf patří k těm, kteří ještě stále žijí v městské části Praha 1 – bydlí ovšem stranou od těch největších proudů turistů, a to na Malé Straně. Nemyslí si, že se Praha mění ve skanzen. A turisté jsou u ní prakticky na denním pořádku, protože je tiskovou mluvčí městské turistické agentury Prague City Tourism. Zdůrazňuje, že alkoturisté nejsou cílovou skupinou:

Scherf_1 (česky)

„Ne, to rozhodně nechceme. Součástí koncepce udržitelného cestovního ruchu je naopak přilákat do Prahy kultivované turisty, kteří se skutečně zajímají o naši metropoli, její historii, kulturu nebo místní gastroscénu.“

Za dobrou zprávu považuje Scherf také růst cen za ubytování v pražských hotelech. Díky tomu totiž do města přijíždějí spíše slušnější turisté. Vzhledem k četným nelegálním ubytovacím zařízením, která popisoval Městecký, však tato kalkulace zřejmě úplně nevychází.

Prague City Tourism se proto aktivně snaží udržet alkoturisty pod kontrolou – například prostřednictvím plakátové kampaně. Jeden z plakátů nese nápis v angličtině: „Chovej se k Matce měst jako ke své vlastní mámě!“ Barbora Scherf pokračuje:

Kategorie: audio (DE)

Scherf_2 (česky)

„Pravidelně do Prahy zveme novináře nebo influencery, abychom naše město zviditelnili v zahraničí. Snažíme se přitom vybírat zástupce tisku s kultivovaným publikem. Konzumenti těchto médií by neměli být lidé, kteří sem přijedou například na rozlučku se svobodou, dva dny paří a vůbec se nezajímají o kulturu a historii Prahy. Místo toho cílíme na bonitní a sofistikovanou klientelu.“

Jinými slovy: Praha se chce zbavit pověsti metropole levného alkoholu. Ale může to fungovat?

Rubeš_1_Atmo (fade in, po sklenicích fade out a podložít)

Pro odpověď na tuto otázku se setkávám s Jankem Rubešem.

Rubeš_2 (česky)

„Sedíme v pivnici U Kata na Starém Městě pražském, jen pár kroků od Staroměstského náměstí. Je to jedna z mála zdejších tradičních hospod. Protože píšete článek o pivu a turistech, kteří kvůli němu jezdí do Prahy, tak jsem si řekl, že to uděláme u piva.“

Janek Rubeš je v Česku známý jako „Honest Guide“. Během krátké cesty od Staroměstského náměstí nás několikrát zastavili lidé, kteří se s ním chtěli vyfotit. Rubeš je zde totiž hvězda. Jeho videa, ve kterých informuje o turistických pastích a dává tajné tipy pro návštěvníky Prahy, mají miliony zhlédnutí – a to nejen ze strany turistů, ale i místních obyvatel.

Rubeš_3_Atmo (po útknutí fade out a podložít)

Na začátku rozhovoru v tradiční hospodě U Kata už před sebou máme první pivo a Rubeš objasňuje jednu věc:

Rubeš_4 (česky)

„Nemyslím si, že je špatně, říct si beru partu osmi kamarádů a jdu se s nimi opít — pokud se to děje třeba na chatě v lese nebo na místě, které bylo vytvořeno pro tento účel. Staré Město pražské však za tímto účelem vymyšlené nebylo.“

Rubeš nepočítá s tím, že by se Praha v dohledné době mohla image metropole levného alkoholu zbavit. Zároveň však dodává:

Kategorie: audio (DE)

Rubeš_5 (česky)

„Ty lidi se tady ale k levnému alkoholu ani v porovnání s cenami v Londýně, Berlíně nebo Mnichově nedostanou. Protože uvíznou v pasti na turisty. Rozhodně se ale opijou a rozhodně dělají nepořádek.“

Za tento přetrvávající krizový stav v některých částech centra je podle novináře zodpovědný také pražský magistrát.

Rubeš_6 (česky)

„Město nemá být srab. A to myslím velice vážně. Město si má umět bouchnout do stolu. V Praze je zakázáno pít alkohol na ulici. Příslušná vyhláška existuje již dlouhou dobu. Kdyby policisté opilým turistům ukládali pokuty ve výši několika set eur, tak těm turistům jednoho dne dojde, že to prostě nemůžou dělat.“

Snad nejextrémnější formou alkoturismu v Praze jsou takzvané pub crawly. Jedná se o organizované návštěvy hospod s průvodcem. Takový zážitek stojí zhruba 800 korun, tedy přes 30 eur. Za tuto cenu ovšem účastníci už něco dostanou. V prvním baru většinou nabízejí zdarma pivo, v dalších podnicích pak například panák tvrdého alkoholu zdarma. Konečnou zastávkou bývá jedna z turistických diskoték, často Karlovy lázně v bezprostřední blízkosti Karlova mostu. Na webových stránkách příslušných poskytovatelů jsou k vidění fotografie a videa spoře oděných návštěvníků, body shoty ...

Rubeš_7 (česky)

„Problém není v těch konkrétních hospodách, kam turisté zalezou a popíjejí. Problém nastává v momentě, kdy vyjdou ven, aby se přesunuli do dalšího baru – když se tahle tlupa 50 opilých lidí potácí městem, tak vznikne problém s pub crawls.“

Přesně to si uvědomuje i městská rada. Letos proto byly zakázány turistické prohlídky mezi 22. hodinou večer a 6. hodinou ráno. O novém zákazu pub crawlů v Praze informovala média z celého světa. Starostka první městské části Terezie Radoměřská to v říjnu v České televizi vysvětlila následovně:

Radoměřská (česky)

„Rozpoznání těchto skupin není tak dramaticky složité. Protože každý, kdo si zaplatí takovou vycházku Prahou, je viditelně označen, zpravidla nějakou páskou na ruce, aby byl identifikovatelný pro příslušné hostinské - komu mají nalít předplacený alkohol a komu ne. Takže i podle toho se policisté budou moci orientovat. Policie je v těch ulicích a zná samozřejmě trasy pub crawlů.“

Kategorie: audio (DE)

Zda však budou strážci pořádku skutečně kontrolovat dodržování nového nařízení, nebo zda budou policisté postupovat stejně laxně jako v případě zákazu alkoholu, o kterém se zmiňoval Rubeš, se teprve uvidí. Provozovatelé pub crawlů již každopádně změnili svůj koncept: podle médií nyní turistům „doporučují“, do kterých hospod mají chodit. A průvodci, kteří se mají postarat o dobrou náladu a vést skupinu od hospody k hospodě, jsou nyní označováni za bezpečnostní personál. Ten nikdo zakázat nemůže, tak zní argumentace.

Ať už to s pub crawlly dopadne jakkoli, potloukající se skupiny opilých turistů budou k Praze pravděpodobně patřit i v příštích letech. Dovede si Janek Rubeš vzhledem k této skutečnosti představit, že by zde bydlel?

Rubeš_8 (česky)

„Trávím v centru v podstatě celé svoje dny, dal bych cokoliv za to, abych mohl bydlet na Praze 1. Opravdu si myslím, že se tu dá vést normální život. Samozřejmě má to i své stinné stránky, ale to je všude stejné. Na Pražácích mě často mrzí, že první městskou část už vzdali. Ale když přestaneme chodit do centra, tak to přenecháme tomu hnusnému turismu. A to si myslím, že bychom neměli dělat.“

A tak tento youtuber vyzývá turisty a Pražany, aby se snažili vycházet si navzájem vstříc:

Rubeš_9 (česky)

„Myslím, že bychom neměli mezi námi a turisty stavět vysokou zeď, ale žít zde společně. Pokud v hospodě sedí pouze turisté, rozhodně to není dobré. Kriticky bych ale také vnímal, kdyby hospodský vyvěsil na dveře ceduli zákaz vstupu turistům. Žijeme v jednom z nejkrásnějších měst světa a i ostatní lidé ho chtějí vidět. Neměli bychom se kvůli návštěvníkům přizpůsobovat a oni by se neměli přizpůsobovat kvůli nám. Jsme přece lidé a můžeme spolu vycházet. Jako tady v hospodě: tamhle u jednoho stolu sedí, myslím, turisté, a tam jsou dvě skupiny místních. A myslím, že jsme všichni úplně v pohodě.“

Hudba_3 (fade in, od 00:06 nahlas, fade out) („Prag ist schön“)

Jedna z těch, kteří na první městskou část ještě úplně nezanevřeli, je moje dobrá kamarádka Helena. Bydlí ve sdíleném bytě ve starém domě na malebném náměstí na Starém Městě pražském – necelých pět minut chůze od Karlova mostu a Staroměstského náměstí. V adventním čase stojí uprostřed náměstí osvětlený vánoční strom – více pražské romantiky si ani nedovedu představit.

Kategorie: audio (DE)

Helča_1 (česky)

„Mně to hrozně vyhovuje být v centru. Několik let jsem bydlela ve vilové čtvrti. Vždycky jsem musela nejdřív jít na zastávku, odkud mě autobus někam dovezl, a pak jsem teprve mohla dojet do centra, a to bylo pro mě hrozný.“

Od roku 2020 žije Helena ve sdíleném bytě. Říká, že období během pandemie koronaviru bylo úžasné. Nebyli tu totiž žádní turisté. To se ale změnilo, a hlavně v létě není možné spát s otevřeným oknem, uvádí Helena:

Helča_2 (česky)

„Na náměstí jsou lavičky, vybízejí k tomu, aby si sem lidi sedli – a to nejen ve dne, ale i v noci, kdy sem chodí opilí lidé a chtějí se bavit. Někdy si jen povídají, ale kvůli alkoholu asi vůbec neregistrují, že úplně řvou a že se nebaví normálně.“

Helena mi vypráví, že to nejsou jen turisté, kteří pod okny dělají hluk – a brzy se o tom přesvědčím sám. Několik týdnů po našem rozhovoru se totiž v jejím sdíleném bytě uvolní pokoj a já se tam nastěhuji. Je 4. února a hned té noci poznávám, co to znamená žít na Starém Městě.

Atmo_4_Rybičky (fade in, fade out)ý

V jednu hodinu v noci hraje asi dvacet lidí na náměstí hru „Rybičky, rybičky, rybáři jedou.“ A ten randál dělají Češi. V následujících měsících zůstává situace v podstatě stejná. Když vystrčím diktafon z okna, zní to třeba takto:

Atmo_5_Holandřani (fade out od 00:12 a ještě podložit do konce)

V letních měsících je prakticky nemožné spát z pátku na sobotu v kuse, a to i při zavřených oknech. Přes den ke mně doléhá hluk z pивní zahrádky jedné turistické restaurace. V zimě je situace sice lepší, ale zdaleka ne ideální: i v prosinci mě někdy všední den ve čtyři ráno budí hulákající Britové. A jako by toho nebylo dost, bývám svědkem, jak opilí mladíci pravidelně močí na zeď kostela naproti domu.

Když se večer procházím Starým Městem, musím dělat velké kroky, abych nešlápl do zvratků. Podivné existence mi nabízejí drogy nebo mi chtějí vnutit letáky propagující jejich bordely. Podniky nesou jména „Queens Lounge“ nebo „Faraon club“.

Kategorie: audio (DE)

Atmo_6_Holandáni_2 (fade in pod předchozí, po hluku fade out)

Ne, život v tomto „Disneylandu“, jak jej nazval Ivan Pokorný, není nic pro mě. Blížící se přelom roku proto pro mě znamená také změnu bydliště: přestěhuji se do klidnější části hlavního města. Staré Město opouštím s úsměvem i slzami v očích. S úsměvem, protože se těším, že budu konečně moct zase spát celou noc. Se slzami, protože se vzdávám kousku centra a přenechávám ho opilým turistům.

Naschi_4 (německy, fade out)

„Na zdraví, debilové!“ – „Na zdraví, debile!“ – „Chlastejte, debilové!“ – „Chlastej, debile!“ – „Dík!“ – „Prosím!“

Hudba_4 (fade in) („Prag ist schön“)

Abmod (nad hudbu, pak zase nahlas a do konce)

Poslouchali jste aktuální vysílání Radia Prag International, ve kterém Ferdinand Hauser informoval o fenoménu alkoturismu. Záznam pořadu si můžete poslechnout na našich webových stránkách nebo jej doporučit dalším posluchačům. Já jsem Markéta Kachlíková a pro dnešek se s vámi loučím, na slyšenou!

(Hudba_4)